

IMELINE LAAS

Vennad Urbid

G

D

G

Sel künkal algas imeline laas

C

D

G

veel vastu taevasina sünk ja paljas.

D

Em

Kuid hiirekõrvus rohi oli maas.

C

D

G

nii imevärske ja nii imehaljas.

D

C

G

Sel künkal algas imeline laas

Me tundsimе kuis puude süda lõi
ja kuulsime , kuis mullast võrsus rohi
Puud hüüdsid hääletult: “ei või, ei või”
ja haljas rohi sosistas: “ei tohi”
me tundsimе kuis puude süda lõi

Kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost,
et sellest laanest tagasi ei tulda.
me läksime ja oksad läksid koost
ja värskes õhus lõhnas sooja mulda
kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost

Ehk küll me ümber kivist linn on taas
ma kõnnime, kui kõnniks me legendis
Nüüd õites on me imeline laas
kuid kõik ta õied õitsevad meis endis
ehk küll me ümber kivist linn on taas